

پرتگاه افغانستان

در ایالات متحده، سر مخالفت با تصمیم اواما مبنی بر اعزام بیشتر قوای نظامی به افغانستان دارد آهسته آهسته بلند میشود. از پی تبصره های مطبوعات کشور، اینک کارشناسان آمریکایی منطقه، اعزام بیشتر قوا به افغانستان را، رفتن به لب یک پرتگاه مهلک میدانند.

در زمینه به نوشته Nicholas D. Kristof مبصر New York Times نظر می اندازیم: رئیس جمهور اواما یک لشکر ۲۱ هزار نفری را به افغانستان سوق داد و بزوی تصمیم اعزام هزاران نظامی دیگر را اتخاذ میکند که اجرای آن برای دوره ریاست جمهوری وی یک اقدام شوم خواهد بود. اینک یک گروه کارآگاهان استخباراتی و کارشناسان سیاسی که از منطقه شناخت دارند اعلام میدارند که اعزام قطعات اضافی به افغانستان یک اشتباه تاریخی است. نظریه گروه یاد شده در کل اینست که:

ارسال قوا در ساحة پشتون نشین جنوب افغانستان اهالی را به خشم آورده در پشتیبانی از طالبان قرار میدهد تا کفار را از کشور بیرون رانند.

این گروه در اعلامیه ای ابراز داشت که: « سیاست گذاران کشور ما نمیدانند که حضور قطعات ما در مناطق پشتون نشین افغانستان (همین اکنون هم) موجب نا آرامی ها شده است، با ارسال بیشتر قوا، مسلماً ما به این ناآرامی ها دامن زده ضدیت پشتونها را علیه خود تحریک میکنیم وقتی آنها با ما در ضدیت قرار گرفتند به این باور میشوند که طالبان حق بجانب اند.» اعلامیه همچنان علاوه میکند که:

« عدم درک رهبران ما ازین واقعیت روشن باعث گشته شدن بیهوده تعداد زیادی از افراد بهترین قطعات ما خواهد شد»

در گروه یاد شده Howard Hart رئیس سابق اداره CIA در پاکستان، David Miller

سفیر سابق و کارشناس شورای امنیت ملی، **William J. Olson** کارشناس ضد قیام ها در دانشگاه ملی دفاع (**National Defense University**) و یک مرد کهنه کار CIA که نخواست اسمش گرفته شود اما مدت دوازده سال را در منطقه خدمت کرده است، در وقت تهاجم شوروی بر افغانستان آمر اداره CIA برای کابل و بعداً رئیس مرکز ضد تروریسم در CIA بود، شامل اند

آقای **Miller** میگوید: « ما تشوش داریم که کشور بطرف یک پرتگاه برده شود»
آقای **Hart** که قیام ضد شوروی سالهای 80 در کابل را کمک کرد ، تأکید دارد که آمریکایی ها از سرسختی ، قوت اراده و توانایی جنگی اقوام پشتون اطلاع ندارند. وی علاوه میکند که اگر آمریکاییها جنگ در منطقه را تشدید کنند، نتیجه آن خواهد بود که پشتون ها بنیادگراتر شده باعث بی ثباتی بیشتر وضع و شاید فرو ریختن پاکستان گردند.
این کارشناسان در پی جستجوی شهرت نیستند. من اصرار کردم تا آنها تشویش خویش را در رسانه ها ابراز دارند ، و نظر آنها را تعداد زیاد افرادی که از افغانستان شناخت دارند، تأیید میکنند.

Rory Stewart یک دیپلمات سابق انگلیس که هر گاه برای کمک به تطبیق برنامه های وسیع انگلستان به کابل نرود ، مشغول تدریس در پوهنتون هاروارد لندن است، میگوید: « ما لقمه را از دهن خود بزرگتر گرفته ایم». وی راهبرد نظامی ایالات متحده در افغانستان را یک امر بی معنی توصیف کرد

من این نگرانی ها را بخاطری انعکاس میدهم که خود را در آنها شریک میدانم . و همچنان ازینکه میبینم که مسوولین در واشنگتن تصامیم را با ساده نگری اتخاذ میکنند رنج میبرم. این تصامیم با یک دید کاریکاتوری از طالبان اتخاذ شده وبا گزارش هاییکه من از افغانستان و پاکستان تهیه دیدم مطابقت ندارند.

در بین پشتون ها، اهالی، ساده به «طالبان» و «غیر طالبان» قابل تقسیم نشده اند. بلکه آنها را آرزو ها و همچنان بیم های معین از هم جدا میسازد. آنده پشتونهایی که من با آنها مصاحبه داشته ام از شدت و زیاده روی طالبان نفرت دارند.

آنها فکر میکنند که طالبان در بین مردم پایگاه ضعیف دارند. از جانب دیگر همین ها صداقت و تقوای مذهبی طالبان را تمجید میکنند. که در ضدیت کامل با دستگاه آقای کرزی قرار دارد

البته تعدادی از طالبان دارای ایدئولوژی هستند اما تعداد زیادی با آنها بخاطری پیوسته اند که یک دوست یا یکی از اقارب پیوستن را به ایشان سفارش کرده است. دیگران دلایل دیگری دارند، کسی میخواهد انتقام مرگ یک دوست یا خویشاوند را بگیرد، دیگری بخاطر پول و دیگری هم بخاطر راندن کفار از سرزمینش میجنگد. بخصوص که این خارجی ها به وعده های خود بخاطر اعمار سرک، پل، سیستم آبیاری و سایر پروژه ها وفا نکردند. صادقانه، اگر روزی مشتی از مسلمانان خارجی دستار در سر داخل شهرک ما شده بدون اجازه به تلاشی خانه های ما بپردازد ما هم تفنگ بر میداریم.

جای شک نیست که یک عده از قوماندانان ما در ساحة عملیات برخورد نهایت مودبانه با اهالی داشتند اما تمام آنها این مشخصه را ندارند. در صورت افزایش قطعات ما خطر آن میرود که پشتون ها ما را بچشم خارجی های اشغالگر ببینند.

از نظر ما راه حل مسأله نه در خارج شدن قوای ماست نه در افزایش آن. ما به یک حضور سبک نظامی ضرورت داریم که از یک طرف مانع تشکل دوباره القاعده شود و از جانب دیگر با اردوی افغانستان امکانات آنرا فراهم سازیم تا همه مناطق را یکی پی دیگری در دست گرفته و درین مناطق زمینه های تعلیم و تربیه، انکشاف و پیشرفت را آماده سازیم.

این یگانه راهیست که ما پشتون ها را از طالبان جدا سازیم

www.ayenda.org